

kunne give de værktøjer, der skal til for at gøre noget ved problemet og for at sikre lige vilkår. Det er meget nemt at have det hele i ord. Det vil være rare, hvis Dansk Folkeparti også levede op til, hvad de siger, og også stemte for de forslag, der faktisk kan ændre på forholdene.

Mange har i debatten også diskuteret EU. Det er jo et stort problem, at EF-Domstolen har afsagt en række domme, der gør livet meget svært for fagbevægelsen, ikke kun i Danmark, men også i resten af Europa, når man ønsker at kæmpe for lige vilkår, og når man ønsker at sikre, at der ikke er social dumping. Derfor er det også glædeligt at se, at den europæiske fagbevægelse går sammen om at lave en stor aktionsdag den 15. maj, hvor man overalt kæmper for at sikre, at vi får retten til konflikt, at fagbevægelsen får retten til at strejke og konflikte, når der bliver lavet social dumping. Det håber jeg at mange vil bakke op om.

Jeg synes, det er beskæmmende, at man her har gennemført en lov om, at vi i Danmark skal have A- og B-overenskomster. Der er blevet sagt mange fine ord om, hvor godt det ville gå, men realiteten er jo, at det endnu ikke er lykkedes at indgå en B-overenskomst, fordi det, arbejdsgiverne vil, er at presse lønnen ganske drastisk ned. Det er altså ikke lige det, der er behov for, hvis vi skal modvirke social dumping. Så er der tværtimod brug for at sikre, at der er lige vilkår.

Så synes jeg også, det er værd at notere sig, at når vi diskuterer på andre områder, f.eks. diskuterer de skyderier, der er i øjeblikket, så hører man stort set ikke andet fra regeringen end hårdere straf. Det eneste værktøj, man kan komme på, er hårdere straf. Når vi diskuterer et område, hvor man faktisk fra undersøgelser ved, at hårdere straf kan virke, diskuterer et område, hvor vi ved, at folk sidder og laver kolde økonomiske overvejelser om, hvad der kan betale sig, så er hårdere straf lige pludselig ikke et værktøj, som regeringen er interesseret i.

Det har længe undret mig, at man ikke vil sikre, at der er en ordentlig bødestraf for virksomheder, der ikke lader sig registrere, og jeg har i mange, mange år haft svært ved at forstå, hvorfor virksomhedsejere, der groft overtræder arbejdsmiljøreglerne, og som nogle gange er skyld i, at deres arbejdere dør, kan blive ved med at drive virksomhed. På andre områder går man jo ind og indfører regler, så man kan fratage folk retten til at drive virksomhed. Bl.a. i forhold til svinetransporter har man ment, at hvis en person udsætter svin for uværdige forhold, skal

vedkommende kunne fratages retten til at drive virksomhed.

Jeg synes, det er på tide, vi ser på, om det samme ikke burde gøre sig gældende, hvis det er virksomhedsejere, der udsætter mennesker for uværdige forhold, og det håber jeg vi kan få indført på et tidspunkt. Tak.

Kl. 11:12

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Der er et ønske om en kort bemærkning fra hr. Jens Vibjerg.

Kl. 11:12

Jens Vibjerg (V):

Tak. Jeg er lidt skuffet over fru Line Barfods indlæg her, for jeg kender jo egentlig fru Line Barfod som en meget reel ordfører, og derfor er jeg skuffet over, at jeg skal lægges nogle ord i munden, som jeg ikke har sagt. Jeg har ikke sagt noget om, at alt er rosenrødt ude på arbejdspladserne. Jeg understregede nemlig i min ordførertale, at der er problemer derude.

Det, vi bare har gjort i østforligskredsen, er, at vi har lavet en værktøjskasse til at tackle de problemer sammen med arbejdsmarkedets parter, sammen med fagbevægelsen, sammen med myndighederne, og derfor har vi styr på situationen derude. Og det er jo altså en væsentlig anden situation end den, fru Line Barfod prøver at give indtryk af i forhold til mig.

Kl. 11:13

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 11:13

Line Barfod (EL):

Som jeg hørte hr. Jens Vibjergs ordførerindlæg, så gik det på, at man på det ene møde efter det andet fik besked om, at der ikke var problemer. Det var det, hr. Jens Vibjerg sagde i sit ordførerindlæg, det kan vi jo tjekke bagefter. Men det afgørende for os er jo, at fagbevægelsen er kommet til os adskillige gange, senest i henvendelsen fra Rødovre i går og før det med henvendelsen for et par uger siden fra Byggefagenes Samvirke og har peget på, at der er brug for flere værktøjer, at fagbevægelsen ikke kan løfte opgaven alene med de værktøjer, de har i dag, at der er brug for at gøre nogle flere ting.

Det undrer mig, at hr. Jens Vibjerg ikke tager det med i sit indlæg og ikke indrømmer, at ja, der er brug for nogle flere ting, for det er de meldinger, der kommer fra dem, der står midt ude i problemerne, dem, der i hverdagen rejser konflikterne, laver blokaderne og prøver at lave overenskomsterne med arbejdsgiverne.